

To ću uvek pamtit

Ono što ću uvek pamtit je moj polazak u prvi razred.

Sunčevi zraci su me probudili i javili da je dan kada polazim u prvi razred. Sa nestrpljenjem sam već duže vreme čekala taj dan. Bila sam veoma uzbuđena. Kada je došlo vreme da krenemo bila sam presrećna. Stigli smo u školu i jedva sam čekala da me neka od učiteljica prozove. Ubrzo, začula sam moje ime i prezime. Stala sam u red sa ostalom decom. Kada se prozivka završila otišla sam u učionicu sa našom učiteljicom. Svi su seli, a učiteljica se predstavila. U tom trenutku upoznala sam najbolju učiteljicu, Vesnu Đorđević. Učionica je bila šarena i ukrašena srculencima i leptirićima, kao i tabla. Predstavili smo se našoj učiteljici. Pričali smo sve dok nam nije rekla da stanemo pored klupa. Pozdravili smo se i krenuli kući. Bila sam veoma tužna što idemo kući, a isto tako i srećna što ću sutra opet doći.

Taj dan ću uvek pamtit, kao i svoju učiteljicu Vesnu.

Tijana Stefanović 5/3

Moj najbolji prijatelj

Svaki čovek ima svoju dragu ili omiljenu osobu.

Moja najdraža osoba je moj brat Petar. On meni nije rođeni brat, već brat od tetke. On ima četrnaest godina i ide u sedmi razred osnovne škole. Petar živi u Banatskom Brestovcu. Petar je visok i ima crnu kosu. Jedino mi se ne sviđa to što će on uskoro da se odseli u Nemačku. Mama mi je rekla da će oni da se sele kada se završi ova školska godina. Bio sam jako tužan zbog toga i nekoliko dana molio mamu da odemo u Brestovac. Petar je meni draga osoba zato što mi pomaže u nevoljama. Svaki dan se sa njim čujem telefonom i preko skajpa. Ako on bude u nekoj nevolji ja ću mu pomoći, koliko god budem mogao. Petar je veoma pametan dečak. On mene nikada nije slagao ili prevario. Petar ima sestru Teodoru. Ona je dobra, ali se sa Teodorom često posvađam. Ona je meni, iako se stalno svađamo jako, jako draga osoba.

Imam mnogo prijatelja, ali Petar je jako dobar prijatelj i drug.

Aleksa Šajić 6-3

Ovo je moj svet

Nakon svakog teškog dana koji sam provela u školi ili negde drugde, najbolje se relaksiram tako što odem na probu folkloru u svom KUD-u. Za mene to predstavlja moj dom.

Folklor je moja opsesija, umetnost kojoj se divim. Šta god da mi se desilo u toku dana, ili me nešto boli, to postaje nebitno i zaboravlja se onog trenutka kada čujem harmoniku i počnem da igram u ritmu muzike zajedno sa svojom ekipom. Izvorna muzika i narodni instrumenti su najlepša muzika na svetu, a igre u kolu su lepše od bilo koje moderne igre. Narodna nošnja je veoma dragocena stvar kao i najlepša garderoba koju možete obući. Ove stvari treba čuvati i negovati, jer to predstavlja našu nacionalnost i naše korene. To se nikada ne sme zaboraviti. Ranije su se mladi sastajali na seoskim vašarima i jedini način da se zbije i probude emocije jednih prema drugima bio je u kolu. Jednostavno, mi danas možda ne bi ni postojali da nije toga. Ali, nažalost vremena su se promenila, svet se modernizovao i naša tradicija počinje da se zaboravlja. Većina njih se bavi sportom i bavljenje folklorom im se čini zasterelim i smešnim, ali tako ne bi trebalo da bude. Mi mladi, koji smo puni energije treba da se trudimo da sačuvamo naše blago. Na folkloru se mogu stvoriti razne simpatije, jer devojke i momci tokom igre upućuju jedno drugom najlepše poglede i osmehe. Isto tako, tamo možete pronaći prave prijatelje za

ceo život.

Moja najveća želja je da nastavim da se bavim folklorom do kraja života, jer je to stvarno najlepša umetnost na svetu.

Milica Toković 8-3

Stari zanat

Grnčarija je jedan od najstarijih zanata kojima se čovek bavi od davnina.

Osnovni postupak je da se izabere odgovarajuća vrsta zemlje koja se potom pomeša sa vodom i dobro premesi. Dobija se testasta masa koja se potom oblikuje u razne oblike. Pronalaskom grnčarskog točka postupak izrade predmeta koji su okrugli je veoma ubrzan. To se pre svega odnosi na posude kao što su vaze, lonci i slično. Po završetku izrade predmeta, se ostavlja u hladovinu, na promaju da se osuši. Ako se želi dobra glazura i boja na gotovom proizvodu, ona se premazuje, oslikava materijal koji imaju funkciju boje. Grnčarija se potom peče u specijalnim pećima na drva. U zavisnosti od tehnologije pečenja i veličine predmeta ono može trajati od nekoliko sati do nekoliko dana. Posle pečenja, hlađenje mora biti postupno da predmeti ne bi popucali. To se i pored najvećeg opreza ipak dešava, a obim štete zavisi od veličine grnčara koji to radi.

U Srbiji je najpoznatija grnčarija iz okoline Užica. Najfiniji tip grnčarije je porcelan koji je najteži za izradu, najfini i najskuplji. Grnčarija je i dalje zastupljena samo je savršenija. U Srbiji ne postoji kuća koja nema bar jedan zemljani put.

Ivana Antić 7-3